

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

drede Millioner til at hele dette Saar paa Jyllands Vestkyst.

Som jeg sluttede min Forelæggelsestale med at sige, er jeg overbevist om, at naar danske Ingeniørers tekniske Evner sættes ind, vil der skabes en saadan Sikkerhed paa disse Omraader og et saadant Resultat, at selv de, der kvier sig lidt ved at acceptere et og andet i Forslagets Enkelt-heder, ved Sagens Løsning efterhaanden vil blive absolut tilfreds med den Tilstand, der da skabes i Thyborøn og Omraadet omkring Thyborøn.

Boeck-Hansen: Jeg takker den højtærede Minister for de Oplysninger, vi fik om Hanstholm Havn. De var jo kun triste, men de understregede i høj Grad, at det var rigtigt, naar jeg i 1935 sagde, at der blev arbejdet alt for langsomt deroppe. I Virkeligheden burde den Havn have været færdig i 1940; men der er ingen, der paa nogen Maade vil bebrejde den højtærede Minister, hvad der skete dengang, og hvad der i øvrigt er sket til i Dag — ikke paa nogen Maade. Nu maa vi se, hvilken Stilling det høje Ting vil indtage i denne Sag.

Jeg vil ogsaa gerne takke den højtærede Minister for Vejledningen angaaende Sikringen af Kysterne derude. Der var ikke noget overraskende i, sagde Ministeren, at Dybdekurverne nærmede sig stærkt; nej, men i tidligere Tid troede man, at bare man klarede Kysten, saa truede der ikke nogen Fare. I hvert Fald har jeg da faaet den Opfattelse, at man ikke havde ventet den Fare fra selve Havet, som viste sig for en halv Snes Aar siden. Det er vel ogsaa derfor, man, som den højtærede Minister sagde, i de sidste 10 Aar har levet i Utryghed deroppe, idet man var klar over, at en Fare truede, som ikke havde truet før paa den Maade. Havde man kunnet forudse det, havde man sikkert ikke arbejdet med alle de mange Høfder og Parallelværker, saa havde Vandbygningsvæsenet sikkert grebet ind tidligere.

Men der er ikke noget at sige til, at noget saadant kan komme overraskende; jeg tror i det hele taget ikke, man skal garantere for alt for meget ude paa den Kyst, hvor Havet er meget stærkt, og at de Moler, der lægges ud, kan underskøres, er der vist ingen Tvivl om, hvis Strømmen løber igennem; men nu faar man jo Erfaring herfor. Jeg forstaaer paa den højtærede Minister, at Molerne skulde bygges samtidig med Dæmningen, og at der under Bygningen kunde indhøstes Erfaringer for, hvordan Strøm-

mens Paavirkning af Molerne bliver. Man har spurgt, jeg tror det var 7 af de største. Vandbygningsentreprenørfirmaer herhjemme, og de er ikke kommet til nogen Løsning, der er bedre end den, Vandbygningsvæsenet er fremkommet med; det kan jo kun tjene Vandbygningsvæsenet til Ære.

Der er en Ting, jeg ikke forstaaer i den højtærede Ministers Udtalelser; naar vi spurgte, om det ikke var muligt at arbejde hurtigere, end det var foreslaaet, saa siger den højtærede Minister dertil, at der selvfølgelig vil blive arbejdet saa hurtigt som muligt. Ja, med de Erfaringer, vi har fra Hanstholm, er der jo ikke nogen Grund til at sige selvfølgelig, for saa kan vi godt spørge, om Tempoet bliver saa stærkt, som det gerne skulde være. Jeg synes i hvert Tilfælde, man maa afvente Pejlingerne derudefra, før man skrider til Værket med Dæmningen; det mener jeg er absolut givet.

Den højtærede Minister siger, at han venter sig ikke noget af nye Pejlinger. Nej, det kan godt være, men det er nu bedre at se dem, saa har man dog saa megen Erfaring mere. Nu er det nogle Aar siden, der er taget Pejlinger; jeg forstaaer, at man ikke har kunnet pejle, saa længe Tyskerne belemrede os med deres Nærværelse, og derfor var det nok godt i det mindste at faa konstateret, om den yderst ulykkelige Udvikling, der har været derude, fortsætter, eller om Fiskerne deroppe skulde have haft Ret, naar de siger, at det svinger frem og tilbage. Det er altid rart at være sikker i sin Sag.

Bertel Dahlgaard: Den højtærede Minister brugte det Udtryk, at ingen Tekniker vil sige, at man kan bygge Molerne, saa de kan holde, naar de ikke understøttes af Sluseanlæggenes Virkning paa Strømstyrken, og at ingen vil kunne give en saadan teknisk Garanti. Det har jeg heller aldrig tænkt mig. Men mit Spørgsmaal gik ud fra det rent faktiske, at Molerne jo skal bygges, og at Bygningen af disse Moler er den primære Opgave og — har jeg altsaa forstaaet — den primære Opgave ogsaa i den Forstand, at det er Molebygningen, der først tages fat paa. Jeg har forstaaet det saadan — men den højtærede Minister har aldrig sagt noget bestemt derom —, at man selvfølgelig ikke vil begynde med Sluseanlægget, nej, man begynder med Molernes Underbygning, og derefter tages fat paa Sluseanlæggenes. Spørgsmaalet er da, om der ikke i Kraft af de Forhold, der indtræder under Molebygningen, vil gøres Erfaringer med Hensyn til eventuelle Ændringer i Materialevandringerne, som der ikke har været Mulighed for at